

Arrest

nr. 209 979 van 25 september 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 13 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken, tot de Tibetaanse bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit Yugu-dorp, Rangdi Xiang (township), district Tayak, prefectuur Chamdo in de Tibetaanse Autonome Regio (TAR), Volksrepubliek China. U zou daar ook uw ganse leven blijven wonen en werken als landbouwer, alvorens u besloot China te verlaten. De mensen in uw dorp werden door de Chinese overheid gedwongen om te verhuizen uit uw regio. Omdat u vreesde geen toekomst te hebben op deze andere plaats, aangezien uw familie daar geen velden heeft probeerde u tevergeefs tegen deze beslissing in te gaan. U voelde zich niet goed hierbij en trok daarop richting Lhasa.

U verbleef zo'n drie maanden in Lhasa, alvorens u via Ngari te voet richting Nepal trok. U zou ongeveer twee maanden in een onbekende plaats in Nepal blijven, van waar u met een vals Chinees paspoort het vliegtuig richting Thailand nam. U reisde daarop via twee verschillende onbekende landen richting Europa, alvorens u in België aankwam en op 13 oktober 2017 een eerste asielaanvraag indiende.

Ter staving van uw asielrelaas legde u een kopie van een 'hukou' (gezinsregistratie) neer.

B. Motivering

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient vast te stellen dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling noch voor de status van Subsidiare Bescherming. U hebt immers uw beweerde identiteit, nationaliteit, recente herkomst uit Tibet, VRC en uw reisroute en de daarbij gebruikte reisdocumenten niet aannemelijk gemaakt en dit om onderstaande redenen.

Ten eerste legde u geen enkel origineel bewijs van uw identiteit neer. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, d.d. 20 november 2017, p. 1) werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van dergelijke documenten. Zo is identiteit van een asielzoeker een essentieel element in de asielaanvraag én kan van een asielzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit (en relaas) zo goed mogelijk te staven. Ter staving van uw identiteit legde u dan wel een (foto van) een kopie van een 'hukou' neer, al kan aan dit stuk geen bewijswaarde worden toegekend daar dergelijke kopieën altijd onderhevig kunnen zijn aan mogelijk knip- en plakwerk. Hoe dan ook, gevraagd waar uw originele hukou naartoe was, antwoordde u dat deze zich nog steeds in Tibet zou bevinden. U werd daarop gevraagd waarom u dergelijk belangrijk stuk eigenlijk niet eens zou meenemen op uw tocht richting Europa, waarop u noga vreemd antwoordde dat u dit niet durfde. Echter had u even voordien ook verklaard dat u een identiteitskaart zou hebben, al voegde u daar dan weer stereotiep aan toe dat deze werd afgenomen door de smokkelaar (Gehoorverslag CGVS, d.d. 7 februari 2018, p. 11-12). Waarom u dan wel uw identiteitskaart zou durven meenemen, doch niet uw 'hukou' is allerm minst duidelijk. In ieder geval konden ook uw verklaringen over uw enige identiteitsdocument geenszins overtuigen. Zo werd u gevraagd waarom u een hukou nodig had, al leek u hier geen idee van te hebben (CGVS, p. 12), u werd verder gevraagd naar de 'hukoustatus', maar leek hier geen antwoord op te hebben en antwoordde verder op de vraag of er in vermeld staat dat u alleenstaand of gehuwd bent, dat dat niet het geval is (CGVS, p. 13). Vreemd genoeg blijkt dit uit de vertaling nét wel het geval te zijn (CGVS, p. 15). Dat u verder geen idee had welke andere soorten hukou in China zouden bestaan, noch dat u bleek te weten waarvoor een hukou in China eigenlijk dient, is bijzonder opvallend (CGVS, p. 21, 23). Dient nog aan te worden toegevoegd dat ofschoon u beweerde een Chinese identiteitskaart te hebben gehad, u niet eens uw naam in het Chinees kon noteren – nochtans vermeld op uw identiteitskaart (CGVS, p. 3) en u niet eens leek te weten welke documenten u diende neer te leggen om een identiteitskaart te verkrijgen. Dat u overigens zomaar uw enige identiteitsdocument zou afgeven aan de smokkelaar, overtuigt evenmin (CGVS, p. 12-13). Te meer u ten aanzien van de DVZ nog had verklaard dat u uw identiteitskaart diende af te geven aan de Chinese smokkelaar, doch u later nog zou laten optekenen dat uw smokkelaar een Tibetaan was en hij niet eens meereisde, kunnen vragen gesteld worden bij uw oprechtheid (Verklaring DVZ, d.d. 20 november 2017, p. 8-9). **Het ontbreken van een geldig geloofwaardig identiteitsbewijs, gepaard met coherente verklaringen daaromtrent, ondermijnt ernstig uw geloofwaardigheid, daar u het CGVS geen zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt. Uw stereotiepe verklaringen over het ontbreken van dergelijke documenten en uw gebrekkige kennis daaromtrent vormen op zich al een ernstige aanwijzing dat uw verblijf in Tibet tot in maart 2017 niet aannemelijk is.** Ook andere zaken ondersteunen deze vaststelling.

Zo ook legde u ten tweede geen enkel origineel document neer dat uw aanwezigheid in Tibet de laatst jaren kan staven. U beweerde over foto's te beschikken die uw herkomst uit de regio zouden kunnen staven (CGVS, p. 2), al zou u daar later nog aan toevoegen dat deze foto's eigenlijk dateren uit 2006-2007 (CGVS, p. 15, 23) en dus meer dan tien jaar oud zijn. Wat er ook van zij, het bleek niet eens duidelijk waar deze foto's werden genomen en gevraagd of u recentere foto's van u in Tibet had, antwoordde u dat u deze niet durfde mee te brengen (CGVS, p. 15), hetgeen impliceert dat deze wel zouden bestaan. Des te vreemder was het dan ook dat u daar later aan zou toevoegen dat u geen foto's meer zou hebben, aangezien uw oud toestel kapot zou zijn en u daar later dan weer van zou maken dat u geen foto's meer hebt, daar u deze van de smokkelaar diende te verwijderen (CGVS, p. 16). Dat u dan wel nog dergelijke oude foto's zou kunnen neerleggen, doch geen enkele recentere foto is hoe dan ook bevreemdend.

Het lijkt er dan ook sterk op dat dergelijke foto's niet bestaan, daar u zich toen niet langer in de regio bevond. **U legde dan ook geen enkel (origineel) document neer die uw aanwezigheid in Tibet gedurende de afgelopen jaren ook nog maar enigszins zou kunnen staven.** Ook de neergelegde hukou, mocht hier nog enige waarde aan worden toegekend - quod non, dateert uit 2011 en zou derhalve niets zeggen over uw verblijfsplaatsen in de jaren daaropvolgend.

Ten derde konden ook uw verklaringen omtrent uw herkomstregio niet overtuigen. Zo werd u gevraagd naar uw eigen 'xiang' (township), waar u zou hebben gewoond, waarop u "Rangdi Xiang" liet optekenen. Gewezen op uw verklaringen bij de DVZ waar u nog had laten vallen afkomstig te zijn uit "Tsetong Township" (Verklaring DVZ, d.d. 20 november 2017, p. 4), bleek u uit de lucht te vallen. U werd daarop gevraagd of u ooit nog elders zou hebben verbleven, maar u ontkende. Echter had u ten aanzien van de DVZ eveneens laten optekenen dat u de laatste drie maanden voor uw vertrek nog in Lhasa zou hebben gewoond en hierop gewezen bevestigde u en merkte u nogal vreemd genoeg op dat u "niet wist dat ik dat moest zeggen" (CGVS, p. 3-4). U werd verder gevraagd aan welke districten uw eigen district zou grenzen, maar slaagde er slechts in drie van de vijf correct te benoemen en op de vraag aan welke prefecturen Chamdo zou grenzen kon u er slechts één ('Nagchu') correct opsommen. Kongpo, Kardze, Yushu en Dechen noemde u niet (CGVS, p. 6).

Vervolgens bleek u ook weinig op de hoogte te zijn van het Chinese dagelijks leven. Zo werd reeds eerder geopperd dat u geen idee had waarvoor een hukou zou dienen (supra), maar ook over dagdagelijkse zaken bleek u weinig kennis te hebben. Zo werd u gevraagd naar Chinese biermerken, maar had u hier geen idee van. Evenmin kon u één merk van sigaretten, voeding of snoep opnoemen. U meende dan wel een televisie te hebben gehad thuis, maar kon naast "Kanaal 1, 2, 3, 4" geen enkel ander benoemen, noch kon u de naam van één televisieprogramma opgeven. U kon daarnaast slechts drie provincies in China bij naam noemen, had geen idee sinds wanneer exact Xi Jinping aan de macht was en bleek naast Beijing geen enkele andere Chinese stad te kennen. U beweerde in Tibet over een GSM te beschikken, maar kon geen enkele van de mobiele providers herinneren (CGVS, p. 7, 18-21). Dat u tot slot amper Chinees leek te spreken, wijst evenmin op een langdurig verblijf in uw herkomstregio (CGVS, p. 11).

Daarnaast bent u, ondanks dat u als landbouwer aan de slag was (CGVS, p. 7), niet op de hoogte van de verplichting die, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, aan landbouwers over heel Tibet werd opgelegd om een deel van de velden te beplanten met bomen of struiken. Zo werd u gepolst naar maatregelen die de overheid had opgelegd ten aanzien van de landbouwgemeenschap, maar antwoordde u hier enkel op dat er "niet zoveel veranderd is" en gevraagd naar wat dan wel veranderde kon u enkel aangeven dat er een weg werd aangelegd (CGVS, p. 9). Ook toen u specifiek werd gepolst naar bovenstaande maatregelen bleek u niet op de hoogte te zijn. U stelde immers dat u nooit zaken verplicht diende te planten, noch was u hiervan op de hoogte dat dat elders wel het geval zou zijn (CGVS, p. 19). Dat u dit zou ontgaan zijn lijkt uiterst vreemd. Hierbij aansluitend is het bevreemdend dat u dan wel kon aangeven dat men taksen diende te betalen aan de Chinese overheid, doch u blijkbaar niet wist dat deze taksen op een bepaald moment ook werden afgeschaft. Immers verklaarde u nog steeds dergelijk taks te moeten betalen (CGVS, p. 9, 22).

Verder kon u geen voorbeelden geven van controle- en veiligheidsmaatregelen die de autoriteiten sinds lang zouden hebben getroffen. Nochtans werden, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, over heel Tibet strikte controle- en veiligheidsmaatregelen doorgevoerd en zijn deze maatregelen de laatste jaren nog strikter geworden. U kon daar enkel aan toevoegen dat er naast elk klooster een klein controlehuisje zou staan (CGVS, p. 20), maar diende achteraf schoorvoetend toe te geven eigenlijk geen weet te hebben van maatregelen opgelegd door de overheid. Zo ook was u niet op de hoogte van incidenten die zich rondom u hadden voorgedaan, noch leek u te weten wanneer de laatste volkstelling in uw buurt zou hebben plaatsgevonden (CGVS, p. 23).

Tot slot was het opmerkelijk vast te stellen dat u allerminst vertrouwd leek met de "Nelen Khang" ("Reception Centre") in Nepal en er blijkbaar nog nooit van had gehoord: "Wat bedoel je?" (CGVS p. 23). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier zijn alle Tibetanen die Tibet, VRC, ontvluchten op de hoogte van het bestaan van de "Nelen Khang" en het overgrote deel is er ook geregistreerd. Dat u de "Nelen Khang" niet zou kennen, en er nooit van hebt gehoord terwijl u **ongeveer twee maanden** in Nepal, Kathmandu verbleef lijkt weinig aannemelijk en doet dan ook vermoeden dat u een registratie bij de "Nelen Khang" probeert achter te houden teneinde voor de Belgische autoriteiten uw werkelijke vertrekperiode uit Tibet en de plaatsen waar u daarna verbleef - in welke hoedanigheid dan ook, te verhullen.

Ten vierde en daarbij aansluitend, bleek ook uw reisweg allerm minst aannemelijk. Vooreerst legde u immers geen enkel document neer ter staving van uw reisweg (CGVS, p. 15). Gevraagd wanneer u China voor het eerst zou hebben verlaten kon u dit niet beter plaatsen dan maart 2017, al zou u vreemd genoeg daar later aan toevoegen dat u eigenlijk pas in juni richting Nepal zou zijn getrokken. In ieder geval, u voegde daar ook aan toe zo'n drie weken in Nepal te hebben verbleven, terwijl u ten aanzien van de DVZ nog drie maanden had vermeld. Hierop gewezen, corrigeerde u zich andermaal en paste u uw versie probleemloos aan naar "ongeveer twee maanden". In ieder geval, u kon uw vertrek naar Nepal niet beter plaatsen dan "juni" en gevraagd waar u zou verblijven in Nepal moest u het antwoord compleet schuldig blijven. Ofschoon u dermate lang in Nepal zou hebben verbleven is het opvallend dat u op dergelijke vraag enkel kon antwoorden dat u vaak "Bouda Stuba" zou bezoeken doch het u compleet ontbrak aan verdere informatie. U had geen idee in welke stad u verbleef, noch wist u vanwaar u het vliegtuig richting Thailand had genomen. Waar in Thailand u landde wist u evenmin, noch had u enig idee welke luchtvaartmaatschappijen u had gebruikt. Vreemd genoeg had u na Thailand geen enkel idee meer welke landen u zou zijn gepasseerd. U beweerde tot slot met een Chinees paspoort te hebben gereisd, maar wist niet welk visum hier in stond, welke naam hierin werd vermeld, noch welke geboortedatum werd gebruikt in dit reisdocument (CGVS, p. 11-15). Dat u langs verschillende internationale luchthavens zou passeren en ongetwijfeld verschillende paspoortcontroles zou ondergaan, zonder ook nog maar enigszins op de hoogte te zijn van de inhoud van dit paspoort, lijkt weinig waarschijnlijk. **Dat u daarenboven amper kennis leek te hebben van de door u afgelegde reisweg, doet dan ook vermoeden dat u op een andere manier hebt gereisd dan u wenst te laten uitschijnen.**

Het geheel van bovenstaande vaststellingen doet dan ook redelijkerwijs vermoeden dat u Tibet eerder hebt verlaten dan u aangeeft en dat u voor uw komst naar België niet enkel in Nepal maar ook nog in één of meerdere andere landen hebt verbleven waar u eventueel een statuut en reisdocumenten hebt verworven. Het CGVS verwijst hierbij naar de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat Tibetanen die de VRC ontvluchten heel vaak naar India trekken waar ze een verblijfstatuut kunnen verkrijgen en een internationaal reisdocument in de vorm van een "Identity Certificate."

U werd verscheidene keren op de onaannemelijkheid van uw recent vertrek gewezen (CGVS, p. 16, 23) en kreeg telkens de kans alsnog een zicht te geven op de werkelijke situatie. U bleef echter volharden in uw onaannemelijke verklaringen.

Aldus hebt u het CGVS geen zicht gegeven op wanneer u juist Tibet hebt verlaten, waar u daarna hebt verbleven en in welke hoedanigheid. Van een asielzoeker mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij van bij de aanvang van de asielprocedure een zo volledig mogelijk zicht heeft op de asielmotieven, periode van vertrek uit het land van herkomst en de plaats(en) waar men voordien heeft verbleven en in welke hoedanigheid. Dat u dat niet doet getuigt van een verregaande gebrek aan medewerking.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het CGVS in het ongewisse over uw identiteit, nationaliteit, plaats van herkomst en reisweg en -documenten en onder welke omstandigheden, noch wanneer en waarom u uw land van herkomst hebt verlaten. Deze vaststellingen en het feit u het CGVS geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie leidt er toe dat u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk hebt gemaakt.

Het document dat u neerlegde ter staving van uw asielaanvraag werd hierboven reeds besproken en vermag niet bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Dient nog aan te worden toegevoegd dat uit toegevoegde informatie eveneens blijkt dat allerhande documenten in China eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt, waar dergelijke stukken op zich reeds een geringe bewijswaarde met zich meedragen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar de Volksrepubliek China."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 13 april 2018 een schending aan van *"de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout"*; *"Schending van art. 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951"*.

Verzoeker voert aan dat de elementen in het dossier aantonen dat hij geen normaal leven zal kunnen leiden in Tibet. Hij stelt dat hij zich niet meer veilig voelt in Tibet doordat hij Tibet in 2017 op onwettige wijze verliet om via Nepal en Thailand naar Europa te reizen.

Verzoeker stelt dat hij een kopie van zijn hukou neerlegde.

Verzoeker herneemt dat hij tot aan zijn vertrek uit Tibet in 2017 in zijn dorp Yugu heeft gewoond. Hij legt twee foto's neer waarop hijzelf te zien is in Lhasa: *"Op foto 1 is verzoeker (de persoon links) te zien in Lhasa in 2016 samen met zijn buurman. (Stuk 2). Op foto 2 is verzoeker (de persoon links) te zien in Lhasa in maart 2017 samen met een buurvrouw. (Stuk 3)"*.

In tegenstelling tot hetgeen door het CGVS wordt voorgehouden meent verzoeker tijdens zijn gehoor van 7 februari 2018 wel degelijk meerdere correcte antwoorden te hebben gegeven op specifieke kennisvragen over zijn herkomstregio. Hij stelt dat het CGVS selectief te werk gaat, enkel maar in het nadeel van verzoeker.

Verzoeker stelt dat eventuele inconsistenties en/of onjuistheden in verzoekers antwoorden op de gestelde controlevragen kunnen verklaard worden door een niet te onderschatten communicatiestoornis tussen verzoeker en de tolk. Hij wijst erop dat in China en Tibet diverse talen en dialecten worden gesproken: *"In Tibet worden er vier verschillende talen gesproken: "Kham, Amdo, U-Tsang en West-Tibetaans. De vier talen delen hetzelfde alfabet, maar hun uitspraak, woordenschat en spelling is verschillend. In Oost-Tibet, in het bijzonder in de Tibet Autonomous Region, spreekt men "Kham". Dit is eveneens de taal die verzoeker spreekt. In Noord-Oost Tibet en in Lhasa spreekt men "Amdo". "Kham" is verschillend van "Amdo" daar "kham" een tonale taal is wat niet het geval is voor "Amdo"."*

Volgens verzoeker was de aanwezige tolk afkomstig uit een andere regio. Hij betoogt dat de tolk weliswaar *"Kham"* sprak, doch met een ander accent. Hij stelt dat storingen in de communicatie en de interpretatie van vraag en antwoord kunnen voorkomen. Verzoeker verduidelijkt dat het voor een inwoner van Limburg niet evident is om geïnterviewd te worden door iemand met een sterk West-Vlaams dialect.

Verzoeker haalt aan dat het CGVS hem verweet dat hij *"Nelen Khan"* niet kende. Verzoeker benadrukt dat hij wel degelijk weet wat Nelen Khan is. Hij legt uit dat hij, door de miscommunicatie met de tolk en omdat hij de bedoeling van de gestelde vraag niet meteen had begrepen, antwoordde: *"wat bedoel je ?"*. De verregaande conclusie die het CGVS hieruit evenwel heeft getrokken, stellende dat verzoeker geen idee zou hebben wat Nelen Khan zou zijn, is echter fout volgens verzoeker. Verzoeker merkt op dat de *"protection officer"*, in plaats van (het opzet van) de vraag te verduidelijken, direct overschakelde naar een heel ander onderwerp. *("Welke incidenten, gebeurtenissen in uw dorp herinnert u zich nog ? Zijn er zaken veranderd in uw buurt ?")*.

Daarnaast verklaart verzoeker de beknoptheid van sommige antwoorden doordat hij op dat moment zeer nerveus was, zich zorgen maakte en de hele situatie een grote indruk op hem achterliet. Verzoeker legt uit dat hij afkomstig is van een klein dorpje waar slechts 35 families wonen en dat hij allerminst vertrouwd is met imposante kantoorgebouwen en met de hele omkadering waarin het interview plaatsvond.

Verzoeker stelt dat hij moeilijk het ongeloof dat het CGVS hecht aan zijn verklaringen over zijn vluchtroute, nu hij onmogelijk enig bewijsstuk kan voorleggen, wegens onbestaande.

Hij stelt dat zijn relaas aangaande zijn reisweg en de manier waarop hij met de smokkelaar via Nepal en Thailand naar Europa is kunnen reizen, daarbij gebruikmakend van een vervalst paspoort, door het CGVS ten onrechte wordt aangewend om het asielrelaas van verzoeker als ongeloofwaardig te bestempelen.

Aangaande het gebruik van een vervalst paspoort om zijn land te ontvluchten, herneemt verzoeker dat hij tijdens zijn gehoor op het CGVS wel degelijk eerlijk is geweest in zijn antwoorden en dat hij op de vragen van het CGVS heeft geantwoord op een manier zoals hij het zich nog herinnert. Hij stelt dat het niet is omdat het antwoord van verzoeker niet strikt overeenkomt met de informatie waarover het CGVS beschikt dat daardoor het relaas van verzoeker ongeloofwaardig zou zijn.

Verzoeker is van mening is dat hij wel degelijk heeft aangetoond dat hij recent afkomstig is uit Tibet, Volksrepubliek China.

Verzoeker vraagt dat de door hem uiteengezette feiten in het kader van zijn asielrelaas tevens onderzocht en getoetst worden aan artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (subsidiare bescherming).

Bij een eventuele terugkeer naar zijn land stelt verzoeker te vrezen het slachtoffer te zullen worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de Chinese autoriteiten. Verzoeker vreest dat zijn leven in China in gevaar is, minstens dat hij aldaar geen normaal leven zal kunnen leiden.

In het verzoekschrift wordt gevraagd *“verzoeker het statuut van vluchteling toe te kennen ; minstens hem het subsidiair beschermingsstatuut te verlenen. In ondergeschikte orde het rechtsplegingsdossier van verzoeker terug over te maken aan het CGVS voor bijkomend onderzoek.”*.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker *“Foto van verzoeker samen met buurman in Lhasa in 2016”, “Foto van verzoeker samen met buurvrouw in Lhasa in maart 2017”*.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar China uit vrees voor problemen met de Chinese autoriteiten. De Raad hecht echter geen geloof aan verzoekers recente verblijf in China, alwaar hij sinds februari 2017 problemen zou hebben gekend.

2.4.2. Voor iedere vorm van internationale bescherming, voor de vluchtelingenstatus en voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van het verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekende partij en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.

2.4.3. Zo legt verzoeker geen enkel origineel bewijs ter staving van zijn identiteit neer tenzij een (foto van) een kopie van een 'hukou' neer, waarvan de bewijswaarde relatief is nu fotokopieën gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk. Gevraagd waarom verzoeker zijn originele hukou niet neerlegde, antwoordde hij dat deze zich nog in Tibet zou bevinden en dat hij deze niet mee durfde nemen op zijn reis richting Europa (gehoorverslag van het CGVS van 7 februari 2018, ofwel notities persoonlijk onderhoud (hierna: CGVS-verslag), p. 12). Dergelijke uitleg kan echter niet overtuigen. Immers, verzoeker stelde dat hij zijn identiteitskaart - die overigens stereotiep door de smokkelaar werd afgenomen - wel had meegenomen op zijn reis naar Europa (CGVS-verslag, p. 11-12). De Raad kan dan ook niet inzien waarom verzoeker zijn hukou, een dermate belangrijk document, zou achterlaten. Hoe dan ook kunnen verzoekers verklaringen in verband met zijn enige (kopie van een) identiteitsdocument niet overtuigen. Zo weet verzoeker niet waarom hij een hukou nodig had (CGVS-verslag, p. 12) noch wat zijn hukoustatus is (CGVS-verslag, p. 13). Voorts gaf hij aan dat in de hukou niet vermeld wordt of hij alleenstaand dan wel gehuwd is (CGVS-verslag, p. 13), terwijl uit de vertaling blijkt dat dit net wel het geval is (CGVS-verslag, p. 15). Verzoeker had verder geen idee welke andere soorten hukou in China bestaan, noch waarvoor een hukou in China eigenlijk dient terwijl dit belangrijk is voor het dagelijkse leven (CGVS-verslag, p. 21, p. 23; zie administratief dossier). Verzoeker toont dan ook niet aan bekend te zijn met de leefomgeving van Tibetanen in China. Dat er ooit één originele hukou heeft gehad dat in China ligt is een eenvoudige losse bewering. Waar verzoeker nog stelt dat hij een Chinese identiteitskaart had, merkt de Raad op dat verzoeker niet eens zijn eigen naam in het Chinees kan noteren die vermeld staat op dergelijke identiteitskaart (CGVS-verslag, p. 3). Verzoeker wist evenmin welke documenten hij diende neer te leggen om een Chinese identiteitskaart te verkrijgen (CGVS-verslag, p. 13). Bovendien legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over de – Chinese, dan wel Tibetaanse - smokkelaar aan wie hij beweerdelijk zijn identiteitskaart zou hebben afgegeven (verklaring DVZ, punt 24, punt 30), zodat zijn verklaringen hieromtrent niet aannemelijk zijn. Verzoeker faalt in zijn medewerkingsplicht. De afwezigheid van identiteitsdocumenten, alsook verzoekers ongeloofwaardige en incoherente verklaringen met betrekking tot zijn identiteit en herkomst, ondergraven verzoekers algehele geloofwaardigheid. Verzoeker toont zijn beweerde verblijf in Tibet tot maart 2017 geenszins aan.

2.4.4. Daargelaten dat aan de door verzoeker neergelegde kopie van een hukou geen bewijswaarde wordt gehecht, dateert deze uit 2011 zodat deze verzoekers recente verblijf hoe dan ook niet kan aantonen. Verzoeker legt bij zijn verzoekschrift een foto van zichzelf samen met zijn buurman in Lhasa in 2016 en een foto samen met zijn buurvrouw in Lhasa in maart 2017. De foto's zijn echter ongedateerd en kunnen om het even waar genomen zijn. Verzoeker toont evenmin aan dat de personen op de foto's werkelijk zijn buurman en -vrouw in Lhasa zijn. Deze eenvoudige, ongedateerde foto's kunnen aldus verzoekers recente herkomst uit Lhasa niet aantonen. Bovendien verklaarde verzoeker dat hij geen foto's meer had omdat hij deze van de smokkelaar moest verwijderen (CGVS-verslag, p. 16). Dit ondergraft werden verzoekers verblijf in China.

2.4.5. Ook verzoekers verklaringen over zijn beweerde regio van herkomst zijn niet aannemelijk, nu (i) hij bij het CGVS aangaf dat hij in de 'xiang' (township) Rangdi Xiang zou hebben gewoond (CGVS-verslag, p. 3), terwijl hij bij de DVZ stelde dat hij afkomstig was uit Tsetong Township (verklaring DVZ, punt 10); (ii) verzoeker bij het CGVS naliet te vermelden dat hij drie maanden voor zijn vertrek nog in Lhasa zou gewoond hebben en vervolgens, wanneer hiermee geconfronteerd, louter stelde "Sorry. Ik wist niet dat ik dat moest zeggen" (verklaring DVZ, punt 10; CGVS-verslag, p. 4); (iii) verzoeker slechts drie van de vijf aan zijn eigen district grenzende districten kon opnoemen en slechts één van de vijf aan Chamdo grenzende prefecturen (CGVS-verslag, p. 5, p. 6); (iv) verzoeker amper op de hoogte blijkt van het dagelijkse leven in China - hij kende geen enkel merk van bier, sigaretten, voeding of snoep, kon naast "Kanaal 1, 2, 3, 4" geen televisiekanaal opnoemen en kende niet één televisieprogramma, kon

slechts drie Chinese provincies bij naam noemen, wist niet sinds wanneer Xi Jinping aan de macht was, bleek naast Beijing geen andere Chinese stad te kennen, kende geen enkele telecomprovider en spreekt amper Chinees (CGVS-verslag, p. 7, p. 11, p. 18-21); (v) verzoeker geen voorbeelden kon geven van controle- en veiligheidsmaatregelen die de autoriteiten sinds lang zouden hebben getroffen (CGVS-verslag, p. 23), terwijl uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat over heel Tibet strikte controle- en veiligheidsmaatregelen doorgevoerd en zijn deze maatregelen de laatste jaren nog strikter geworden (COI Focus *“China. Algemene verscherping van de openbare veiligheidsmaatregelen in de Tibetaanse regio's sinds maart 2008”* van 29 april 2014); (vi) verzoeker niet op de hoogte was van incidenten die zich rondom zich hadden voorgedaan, noch leek te weten wanneer de laatste volkstelling in zijn buurt zou hebben plaatsgevonden (CGVS-verslag, p. 19, p. 23); (vii) verzoeker niet op de hoogte was van de verplichting die aan landbouwers over heel Tibet werd opgelegd om een deel van de velden te beplanten met bomen of struiken (COI Focus *“China. Opgelegde maatregelen voor landbouwers, vee fokkers en nomaden in de Tibetaanse regio's”* van 30 maart 2016; *“China's New Rural Income Support Policy: Impact on Grain Production and Rural Income Inequality”*; CGVS-verslag, p. 9, p. 19), terwijl verzoeker verklaarde dat hij zelf landbouwer was (CGVS-verslag, p. 7); (viii) verzoeker aangaf dat men taksen diende te betalen aan de Chinese overheid, maar er niet van op de hoogte was dat deze taksen op een bepaald moment werden afgeschaft (CGVS-verslag, p. 19, p. 22; *“China's farm taks scrapped A welcome move on the long way ahead”* van 25 januari 2005).

2.4.6. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij wel degelijk meerdere correcte antwoorden heeft gegeven op specifieke kennisvragen over zijn herkomstregio. Hij stelt dat het CGVS selectief te werk gaat, enkel maar in het nadeel van verzoeker. Nog daargelaten dat verzoeker niet aantoonde dat zijn geringe kennis een waarachtig verblijf in China kan aantonen, moeten de elementen of gegevens in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032) wanneer de in de bestreden beslissing opgenomen elementen voldoende draagkrachtig zijn om de ongelooftwaardigheid van verzoekers herkomst aan te tonen.

2.4.7. Voorts dient opgemerkt dat verzoeker blijkbaar nog nooit gehoord had van de *“Nelen Khang”* (*“reception centre”*) in Nepal (CGVS-verslag, p. 23). Nochtans blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat alle Tibetanen die Tibet ontvluchten op de hoogte zijn van het bestaan van de *“Nelen Khang”* en het overgrote deel er ook geregistreerd is (*“Antwoorddocument Cedoca: bekendheid van de Nelen Khang in Kathmandu”* van 18 mei 2004). Het gegeven dat verzoeker de *“Nelen Khang”* niet zou kennen terwijl hij ongeveer twee maanden in Nepal, Kathmandu verbleef toont dan ook aan dat verzoeker niet behoort tot de diaspora van Tibetanen in Nepal. Immers waar verzoeker in het verzoekschrift aanvoert dat hij wel degelijk weet wat *“Nelen Khang”* is, bevestigt dit slechts, *post factum*, bovenvermelde informatie waaruit blijkt dat alle Tibetanen die Tibet ontvluchten op de hoogte zijn van het bestaan van de *“Nelen Khang”* en dat het aldus onaannemelijk is indien verzoeker hier niet van op de hoogte is.

2.4.8. Wat de tolk betreft dient te worden vastgesteld dat ter verhoor aan verzoeker uitdrukkelijk werd gevraagd of hij de tolk begreep en er werd aangegeven dat eventuele problemen gemeld moeten worden (CGVS-verslag, p. 2). Hij kreeg bovendien de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken, maar heeft naar aanleiding van het verhoor geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen tolk en hemzelf. Integendeel, verzoeker bevestigde dat hij de tolk goed begrepen had (CGVS-verslag, p. 24). Pas in het verzoekschrift wordt voor het eerst - laattijdig - een opmerking met betrekking tot het dialect van de tolk gemaakt. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat er problemen waren met de tolk.

2.4.9. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog betoogt dat de beknoptheid van sommige antwoorden te wijten is aan het gegeven dat hij op dat moment zeer nerveus was, zich zorgen maakte en de hele situatie een grote indruk op hem achterliet, merkt de Raad op dat elk gehoorgesprek stress en emoties met zich meebrengt, maar dat de interviewer hiermee rekening houdt. Stress is geen aannemelijke verklaring voor verzoekers beknopte antwoorden, noch voor zijn onwetendheid betreffende elementaire zaken aangaande zijn regio van herkomst.

2.4.10. Aangaande zijn reisweg stelde verzoeker aanvankelijk dat hij China voor het eerst zou hebben verlaten in maart 2017 (CGVS-verslag, p. 11), doch even later dat hij eigenlijk pas in juni richting Nepal zou zijn getrokken (CGVS-verslag, p. 14). Voorts stelde hij ongeveer drie weken in Nepal te hebben verbleven (CGVS-verslag, p. 13), terwijl hij bij de DVZ over drie maanden had gesproken (verklaring DVZ, punt 31).

Hiermee geconfronteerd, paste verzoeker zijn verklaring aan naar “ongeveer twee maanden” (CGVS-verslag, p. 13). Verder kon verzoeker niet aangeven waar hij dan zo lang verbleven had in Nepal en legde slechts vage verklaringen af over zijn bezigheden (“Ik weet niet de plaats. (...) Ik bleef bij de smokkelaar. Hij regelde het hotel, en dan ging ik heel vaak bij de Bouda Stuba, rondgewandeld. Stuba”, CGVS-verslag, p. 14). Verzoeker had geen idee in welke stad hij verbleef, noch wist hij vanwaar hij het vliegtuig richting Thailand had genomen, noch waar hij in Thailand dan landde (CGVS-verslag, p. 14). Verzoeker wist evenmin welke luchtvaartmaatschappijen hij had gebruikt en had na Thailand geen enkel idee meer welke landen hij zou zijn gepasseerd (CGVS-verslag, p. 14). Ook verzoekers beweringen dat hij met een Chinees paspoort zou hebben gereisd zijn niet aannemelijk, nu hij niet wist welk visum hierin stond, welke naam hierin werd vermeld, noch welke geboortedatum werd gebruikt in dit reisdocument (CGVS-verslag, p. 11-15). Gezien verzoeker internationaal reisde en aldus verschillende paspoortcontroles heeft ondergaan, is het niet geloofwaardig is dat hij in dit geval niet op de hoogte zou zijn geweest van de informatie in het gebruikte paspoort en visum. Verzoekers verregaande onwetendheid inzake zijn paspoort en visum maakt dan ook niet aannemelijk dat hij illegaal gereisd heeft. Dat hij daarenboven amper kennis leek te hebben van de door hem afgelegde reisweg, wijst erop dat verzoeker op een andere manier heeft gereisd dan hij laat uitschijnen en dat hij in het bijzonder het werkelijke ogenblik van zijn vertrek uit zijn land en de wijze waarop dit gebeurde, tracht verborgen te houden. Verzoekers onaannemelijke verklaringen over zijn reisweg en afwezigheid van reisdocumenten ondermijnen verder zijn algehele geloofwaardigheid alsook zijn herkomst uit Tibet, China.

2.4.11. Aldus kan evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers problemen in 2017 in Tibet, China. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, vertelde verzoeker niet de waarheid over zijn werkelijke verblijfplaats(en) voor zijn vertrek naar België, in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens de gehoren. Door zijn gebrekkige medewerking, kiest verzoeker ervoor niet eenduidig zijn herkomst, nationaliteit en identiteit aan te geven.

2.4.12. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het maken van verwijten naar het CGVS, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren.

2.4.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit China. Verzoeker toont immers niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.5.2. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit China niet aantoonde, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in China.

2.5.3. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan uit verzoekers gebrek aan medewerking enkel afleiden dat hij zelf meent dat er in zijn werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoon.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig september tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK